

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9Csp/106/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117230678
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Hadrbulcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1117230678.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Vierou Hadrbulcovou v právnej veci žalobkyne: H. L., W. XX.XX.XXXX, F. W. XX, XXX XX Bratislava, proti žalovanému: Friendly Finance Slovakia s.r.o., Tallerova 4, 811 02 Bratislava, IČO: 47243368, zastúpený: JUDr. Daniela Ježová, LL.M., PhD., advokátka so sídlom Javorinská 13, 811 03 Bratislava, o určenie že zmluva je bezúročná a bez poplatkov takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na Okresný súd Bratislava I dňa 20.12.2017 domáhala proti žalovanému určenia, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 30.09.2014 je bezúročná a bez poplatkov. Žalobu odôvodnila tým, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 30.09.2014 na diaľku prostredníctvom internetovej komunikácie rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver vo výške 485.- euro. Žalobkyňa ako spotrebiteľ sa zaviazala vrátiť veriteľovi ako žalovanému úver s príslušenstvom v celkovej výške € 627,91 eur bezhotovostne na bankový účet veriteľa do 30.10.2014. Celkové náklady spotrebiteľa podľa § 2 písm. g) Zákona sú tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vyjadreným pevnou sumou € 142,91 eur. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným spravuje Občianskeho zákonník, § 657a násl. o pôžičke. Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Podľa § 658 ods. 1 OZ pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je pre tento prípad neaplikovateľný s poukazom na § 1 ods. 3 písm. e/. Podľa citovaného ustanovenia totiž spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace. V danom prípade splatnosť pôžičky bola stanovená na dobu kratšiu ako 1 mesiac. Ako vyplýva z ustanovenia § 657 a § 658 ods. 1 OZ pôžička je buď bezodplatná alebo odplatná, avšak odplata je možná len vo forme úrokov (§ 658 ods. 1 OZ). V spornej zmluve sa však výslovne uvádza, že úver (správne pôžička) je bezúročný. Účastníci si teda nedohodli úroky a inú formu odplaty zákon neumožňuje. Dohoda o poplatku za poskytnutie pôžičky je preto absolútne neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ. Z absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu dotknutému účastníkovi právneho úkonu vzniknúť žiadne práva či povinnosti, keďže takýto úkon je neplatný od začiatku (ex tunc).

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 04.09.2018, v ktorom uviedol, že zmluva o pôžičke je obecné upravená v ust. § 657 a n. OZ a neobsahuje žiadny zákaz dohodnutia poplatkov, ale len explicitnú možnosť dohodnutia úrokov. Je potrebné brať do úvahy základnú zásadu práva, napr. v súkromnom práve je povolené to, čo nie je výslovne zakázané. Na základe tejto zásady je potrebné si vyložiť aj zákon. Argumentáciou ad absurdum by sme dospeli k záveru, že právna

úprava zmluvy o úvere neobsahuje vyslovene umožnenie dohodnúť si poplatok a jeho dojednanie je tak v rozpore so zákonom. V praxi je naopak dojednávane poplatkov za finančne služby, nech už sa jedná o úvery alebo pôžičky, úplne bežné. Podľa ust. § 1 odst. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.“ Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z.z. je veriteľ povinný informovať spotrebiteľa pred uzatvorením zmluvy o „výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne o poradí, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Ust. § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza, že „Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný mal za to, že vzhľadom k tomu, na koľkých miestach (vyššie len výpočet niektorých, poplatky sa však objavujú takmer v každom ustanovení zákona o spotrebiteľskom úvere) sa úprava poplatkov objavuje, tak je patrná snaha poplatky regulovať, a teda ich zákonodarca nepriamo umožňuje. Žalovaný sa stotožnil s vysloveným názorom v rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 14.6. 2017, sp.zn. 13 Csp/21/2017, ktorý podľa žalovanej dopadá presne na prejednávajúcu vec. Okresný súd tu uzavrel, že žiadny zákon nezakazuje zmluvným stranám dohodnúť si úplatu pri dojednanej zmluve o pôžičke a to i vo forme pevne stanovenej čiastky určeného poplatku. Žalovaný mal za to, že všetky potrebné prílohy pre posúdenie veci potom dodala žalobkyňa v rámci svojho návrhu, resp. žalobkyňa sa domnieva, že na preukázanie svojich tvrdení nemusí nič dokladať. Žalovaný taktiež záverom vzniesol námietku premlčania, keď podľa jeho názoru, pokiaľ by bol nárok žalobkyne oprávnený, bol by už s prihladením na uplynutie lehoty premlčaný. Vzhľadom k vyššie zmienenému má žalovaná za to, že by súd mal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a určiť, že žalobkyňa musí uhradiť náklady konania.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 06.08.2020 uviedol, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným Rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru dňa 25.07.2014 a zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru dňa 30.09.2014. Poukázal na prvý odsek Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, „ktorí sú v ďalšom texte označovaní jednotlivo ako „zmluvná strana“ a spoločne ako „zmluvné strany“, dospeli k zmluvnému konsenzu a na základe Rámcovej zmluvy a žiadosti Klienta o poskytnutie spotrebiteľského úveru uzatvárajú na základe zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej iba „Zákon“), zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, túto Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej len „Zmluva“) v nasledovnom znení.“ Vzhľadom k tomu, že predmetná zmluva je s dobou splatnosti kratšou ako je doba určená podľa ust. § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. (minimálne 3 mesiace), nejde o spotrebiteľský úver. Ide teda o pôžičku, ktorá nie je spotrebiteľským úverom, ale jedná sa o „iný úver“, avšak čiastočne sa na neho vzťahuje právna úprava zákona č. 129/2010 Z.z. Vzťah medzi stranami sporu je vzťahom zo Zmluvy o pôžičke podľa ust. § 657 a nasl. OZ. Pričom ide o pôžičku bezúročnú, avšak s poplatkami. Zároveň je tento vzťah upravený aj ako „iný úver“, v súlade s ust. § 24 ods. 1 zákona, zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že predmetné zmluvy, ktorých predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalobkyni zo strany žalovaného boli uzatvorené písomne, boli urobené elektronickými prostriedkami, ktoré umožnili zachytenie obsahu zmluvy a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Žalobkyňa obdržala od žalovaného jedno ich vyhotovenie na inom trvanlivom médiu, ktoré jej bolo dostupné ako spotrebiteľovi v elektronickej verzii (t.j. na inom trvanlivom nosiči). Samotné zmluvy boli doručené žalobkyni aj emailom. Zároveň si žalobkyňa mala a mohla zmluvy aj uložiť na bezpečnom mieste. Rovnako tak jej boli okrem zmluvy doručené ako prílohy aj rámcová zmluva, formulár k RPMN, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, príloha č. 1 - Cenník - predĺženie termínu splatnosti. Žalobkyňa sama na stránke žalovaného zažiadala o úver, následne sa musela zaregistrovať, zažiadala o overenie bonity a poskytnutie úveru. Žalobkyňa so žalovaným komunikovala cez ňou uvedenú e-mailovú adresu alebo ňou zriadené konto, ku ktorému sa vedela prihlásiť iba žalobkyňa za pomoci svojho hesla. Žalobkyňa mala možnosť zoznámiť sa tak s rámcovou zmluvou, ako aj zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru a s ďalšou dokumentáciou, ktoré potvrdila/podpísala práve zaškrtnutím poľa „Zoznámil/a som sa...“ V samotnej rámcovej zmluve sa uvádza: „Rámcová zmluva a Zmluva sa považujú za uzavreté momentom prijatia písomného súhlasu s návrhom Rámcovej zmluvy, Zmluvy a jej príloh Klientom elektronickou poštou. Uzavretím Zmluvy Spotrebiteľ potvrdzuje, že bol oboznámený s informáciami o podmienkach spotrebiteľského úveru. Rámcová zmluva a Zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom vyjadrenia

súhlasu s textom Rámcovej zmluvy, Zmluvy a jej prípadných príloh oboma zmluvnými stranami.“ Ďalej uviedol, že je v rámci zmluvnej voľnosti dovolené, aby si strany aj v občianskoprávnom vzťahu dohodli poplatok za poskytnutie úveru/pôžičky pri zmluvnom type Zmluvy o pôžičke podľa ust. § 657 OZ. V tomto prípade si účastníci nedohodli úrok z úveru, avšak nakoľko spotrebiteľský úver je v zmysle ust. § 1 ods. 3 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. (Spotrebiteľským úverom nie sú... úver bez úroku a bez ďalších poplatkov) odplatný, dohodli si poplatok za poskytnutie úveru. Neexistuje žiadne ustanovenie žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré by zakazovalo účastníkom dohodnúť si ako vedľajšie plnenie pri zmluve o pôžičke poplatok resp. poplatky za jej poskytnutie. A to najmä v prípade, ak si účastníci nedohodli úrok z úveru, nakoľko spotrebiteľský úver musí byť vždy v zmysle ust. § 1 ods. 3 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. (Spotrebiteľským úverom nie sú... úver bez úroku a bez ďalších poplatkov) odplatný. Pričom účastníci si výšku poplatku za poskytnutie úveru, ako aj všetkých ďalších poplatkov, výslovne v konkrétnej výške v konkrétnej zmluve, dohodli. S touto výškou poplatku žalobkyňa súhlasila a preto mal žalovaný v zmysle ust. § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. na jej zaplatenie nárok. Žalovaný poukázal aj na Rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 14.06.2017, sp.zn.: 13Csp/21/2017, tiež na rozhodnutie Okresného súdu Galanta vo veci 10C/22/2015 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline vo veci so žalovaným, č.k. 9Co/146/2016, kde súd uviedol, „Úver poskytnutý navrhovateľom (ako veriteľom) bol dohodnutý ako bezúročný. Odplata zaň bola dohodnutá vo výške 149,53 €. Takáto odplata bola dohodnutá vopred a odporca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vedel, v akej výške bude musieť odplatu za poskytnutý úver uhradiť. Nie je možné hodnotiť takéto dojednanie - dojednanie o odplate ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a nárok na zaplatenie tejto odplaty je dôvodný. Odvolací súd mal za to, že výška úveru, doba splatnosti (30 dní) bola 15 individuálne dojednaná. Potom samotná odplata vyplývala zo sumy a doby splatnosti. Teda odporca ju mohol ovplyvniť (nižšou požičanou sumou alebo kratšou dobou splatnosti). Sama sociálna situácia odporcu (dlhy, ktoré mal v čase uzavretia zmluvy) nemôže byť na škodu inému účastníkovi, ktorý ho do takejto situácie nedostal.“ V zmysle uvedenej právnej úpravy a skutkového a právneho stavu, neexistuje podľa žalovaného žiadny dôvod, pre ktoré by mala byť zmluva podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., bezúročná a bez poplatkov. Zdôraznil, že žalovaný nepožadoval v zmluve od spotrebiteľa úrok z úveru, ale iba poplatok za poskytnutie úveru, pričom je zrejmé, že s jeho výškou bol spotrebiteľ riadne oboznámený vopred, nakoľko je uvedená v zmluve a ide o jedinú odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré spotrebiteľ uhradil veriteľovi za to, že od neho získal finančné prostriedky. Poplatok za poskytnutie úveru je viditeľný v kalkulačke hneď na úvodnej stránke žalovaného www.pozickomat.sk a bez nastavenia kalkulačky nie je možné pokračovať ďalej v žiadosti o úver. Bez úhrady poplatku by veriteľ ani nemohol poskytovať spotrebiteľovi finančné prostriedky, pretože s poskytnutím každého úveru má sám náklady. K neprijateľným zmluvným podmienkam žalovaný uviedol, že zmluvy neobsahujú žiadnu z neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Zmluvy boli uzatvorené po dohode strán za rešpektovania zmluvnej voľnosti strán a je v úplnosti platná a v súlade dobrými mravmi. Žalovaný vzniesol aj námietku premlčania. Mal za to, že na tento prípad sa aplikuje 2-ročná subjektívna premlčacia doba. Aj v prípade ak by súd na prípad aplikoval 3-ročnú objektívnu premlčaciu dobu táto uplynula tiež.

4. Žalobkyňa na pojednávaní konanom dňa 08.06.2021 uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomne podanej žaloby, ktorou sa domáha určenia, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 30.9.2014 je bezúročná a bez poplatkov v zmysle § 39 OZ. Má za to, že uzavretá zmluva obsahuje neprípustné RPMN. Predložila súdu nasledovné listinné dôkazy: rozhodnutie bankovej rady NBS 3.7.2018, v ktorom NBS uložila žalovanému pokutu 30 tis. eur za nedostatky v jej činnosti spočívajúce v porušení ochrany fin. spotrebiteľov v období od 23.12.2015 do 21.3.2016 a to za porušenie § 4 ods. 2 písm. c/ zák. č. 250/2007 Z.Z. v počte 1517 zmlúv o úvere, v ktorých RPMN úveru prekročila najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenú podľa § 53 ods. 6 OZ v spojení s § 1 a 1a nariadenia vlády č. 87/95 Z.z. V rozhodnom období sa dopustila použitia nekalej obchodnej praktiky vo forme klamlivého konania podľa § 8 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľov. Taktiež predložila súdu rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III v exekučnej veci 35 Er 1892/2017 - 49 zo dňa 17.1.2018, ktorým súd povolil odklad exekúcie do právoplatnosti rozhodnutia žalobe vedenej pod 9Csp/106/2017 Okresným súdom Bratislava I. Ďalej predložila súdu kópiu spotrebiteľskej zmluvy a poverenie súdneho exekútora JUDr. Romana Fogta, Priemyselná 6, zo dňa 24.07.2017 a ďalej predložila súdu štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorej jej boli zaslané žalovaným v deň podpisu zmluvy. Žalobkyňa uviedla, že 29.01.2015 uhradila žalovanému sumu 130 eur, 09.03.2015 uhradila 264 eur, čo je spolu 394 eur a 26.04.2018 súdny exekútor exekvoval 1377,47 eur, ktorá suma sa nachádza na účte exekútora.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom vyjadrením ako aj listinnými dôkazmi predloženými súdu sporovými stranami. Z listinných dôkazov označených a predložených žalobkyňou, nachádzajúcich sa

v súdnom spise, a to zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, potvrdením o vyplatení peňažných prostriedkov, výpisom o prehľade splátok a úhrad, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Dňa 30.09.2014 uzavrela žalobkyňa a žalovaný na základe vzájomnej internetovej komunikácie Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyni krátkodobý bezúčelový a bezúročný úver vo výške 485,- eur s jednorazovým čerpaním, bezhotovostným prevodom z účtu v banke veriteľa na bankový účet spotrebiteľa v deň uzatvorenia zmluvy, najneskôr v nasledujúci pracovný deň po uzatvorení zmluvy a spotrebiteľ sa zaviazal vrátiť veriteľovi úver s príslušenstvom v celkovej výške 627,91 bezhotovostne na bankový účet veriteľa do 30.10.2014. Poplatok za poskytnutie úveru predstavoval sumu 142,91 eur. Ročná percentuálna miera nákladov ku dňu podpisu zmluvy mala predstavovať 2215,2 %. Dňa 30.09.2014, t.j. v deň uzatvorenia zmluvy, žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 485,- eur bezhotovostným prevodom na bankový účet uvedený žalobkyňou v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

7. Žalobkyňa uviedla, že 29.01.2015 uhradila žalovanému sumu 130,- eur, 09.03.2015 uhradila 264,- eur, čo je spolu 394,- eur a 26.04.2018 súdny exekútor exekvoval 1377,47 eur, ktorá suma sa nachádza na účte exekútora.

8. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

9. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

10. V danom prípade zmluvný vzťah medzi stranami sporu možno charakterizovať v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako spotrebiteľský, v takom prípade na daný právny vzťah v zmysle § 52 ods. 1.2 Občianskeho zákonníka, teda aj na posúdenie premlčania nároku sa prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy Obchodného práva. Žalobkyňa sa domáhala určenia, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 30.09.2014 je bezúročná a bez poplatkov. Na premlčanie je dôvodné aplikovať ust. § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka § 101 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Žalobkyňa si po prvý raz mohla právo uplatniť dňa 30.09.2014, kedy bola zmluva uzavretá a úver čerpaný. Premlčacia doba začala plynúť dňa 30.09.2014 a uplynula dňa 30.09.2017. V danom prípade, pokiaľ žalobkyňa podala žalobu na súd dňa 20.12.2017, bola žaloba podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Žalovaný vzniesol námietku premlčania, premlčaný nárok nemožno priznať, preto súd žalobu žalobkyne zamietol.

11. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 CSP v zmysle zásady úspechu strany vo veci. Žalovaný mal v konaní plný úspech, súd preto priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.